

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון חג הסוכות תשפ"ו תהא שנת פדות וגאולה

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

[https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0\[s19bumlHE?usp=sharing](https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0[s19bumlHE?usp=sharing)

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ-1600 משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

**מדוע הם נקראים פושעי ישראל אם הם
מלאים מצות כרימון, ומדוע אוכלים
רימון בליל ראש השנה ואומרים שירבו
זכויותינו כרימון.**

שמעתי מהרה"ג ר' א. ל. א. שליט"א על דברי הגמרא (חגיגה כז.) **פושעי ישראל שְׁמָלָאִים מְצוֹת כְּרִמּוֹן דְּכָתִיב "כָּפֹלַח הֶרְמוֹן רִקְתָּד", אֵל תִּקְרִי "רִקְתָּד" אֶלָּא רִיקְנִין שְׁבָד.** ולכאורה מדוע הם נקראים פושעי ישראל אם הם מלאים מצות כרימון, ובפרט לא מובן מדוע אוכלים רימון בליל ראש השנה ואומרים שירבו זכויותינו כרימון, וכי אנחנו מאחלים לעצמינו להיות כפושעי ישראל שמלאים מצות כרימון. ויש קהילות שהקפידו לכון את ברכת שהחיינו של הלילה השני של ראש השנה דוקא על הרימון, וצריך להבין מה כל כך מיוחד ברימון אם הוא סמל לפושעי ישראל. וביאר שהכונה

לפושעי ישראל שעשו **תשובה מאהבה** ואז הם זוכים שהעונות נהפכו למצות, וממילא הם מלאים מצות כרימון מאותם עונות שנהפכו לזכויות. ועל זה אנחנו מבקשים בליל ראש השנה שהרי אין צדיק שלא יחטא, שנזכה גם אנחנו לתשובה מאהבה, ולכן אומרים שהחיינו דוקא על הרימון לרמז שמשותקים לדרגת התשובה מאהבה שנרמזת ברימון. ונראה להוסיף שידוע בכתבי האריז"ל שהגרעינים והקליפות של כל הפירות מסמלים את צד הרע והחטאים, ולכן גרעיני הרימון המתוקים מתאים שיהיו סמל לעבירות שנהפכו למצות, כי הם אכן גרעינים שהם עבירות, אבל נהפכו למצות בזה שהם מתוקים וראויים לאכילה.

כתוב (שה"ש ד, א) **"כִּפְּלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ"**. ורואים שֶהֲרִמּוֹן הוּא בְּחִינַת עֵצֶם הַרְקָה שֶהִיא עֵצֶם הַגִּלְגֻלִּת שֶבְּאֲדָם. וְכִידּוּעַ בְּכִתְבֵי הָאֲרִיז"ל עֵצֶם הַגִּלְגֻלִּת מְסַמֶּלֶת אֶת הַפֶּתֶר שֶל הָאָדָם. ומבואר לדברינו כיון שהרימון מסמל **תשובה מאהבה** הוא בסוד **כתר** שקשור עם **תשובה מאהבה**, כי בסוף הכל צריך לחזור לשרש בכתר, וזה יהיה בכח תשובה מאהבה שיחזיר את כל המעשים לשרשם שבכתר. כמובא בספר 'פרי צדיק' (ויחי ד) **שיכנוס היראה לבחינת בינה נקודה פנימיות שבלב ויזכה לתשובה מאהבה**. אז מצד השם יתברך ודעת אלהים תמצא ודעת פנימיות הכתר כידוע וכו', והיינו שלבעל תשובה שיזכה לתשובה מאהבה יברר השם יתברך שהכל עלה במחשבה לפניו שיהיה נהורא דנפיק מגו חשוכא. ועל ידי זה יתוקן הכל שיהיה טוב מאד ויהיו זדונות נעשות לו כזכויות. וכן מצינו במדרש (שהש"ר ד, ה) **אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בִּיּוֹם שֶׁיָּרַד ה' עַל הַר סִינַי לִתֵּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל יָרְדוּ עִמּוֹ שְׁשִׁים רְבּוּאָה שֶל מֶלֶאכִי הַשָּׁרֵת וּבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶן עָטְרָה לְעֵטֶר אֶת יִשְׂרָאֵל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְכוּ', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הִתְחִיל מֹשֶׁה מְקַלְסֵן "כִּפְּלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ"**. ורואים שֶמֹּשֶׁה שָׁבַח אֶת יִשְׂרָאֵל בְּפֶסוּק **"כִּפְּלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ"** כְּשֶׁחֲבָשׁוּ אֶת הַפֶּתֶרִים בְּמִתֵּן תּוֹרָה. וכן שֶׁמֶעֱתִי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יוֹסֵף לִינְדֶּר שליט"א שֶׁהִשְׁתַּלְשַׁל בְּפָרִי הָרִמּוֹן שֶׁיֵּשׁ לוֹ כֶּתֶר, לְרַמֵּז עַל כֶּתֶר מִצְוֹת שֶׁנִּרְמְזוֹת בּוֹ, הֵינּוּ תַרְנִי"ג מִצְוֹת דְּאוֹרֵיתָא וְז' מִצְוֹת דְּרַבְּנָן. וְכַפִּי שְׁמוּבָא בְּמִלְכִּי"ם (שה"ש ד, א) שֶׁיֵּשׁ לְרִמּוֹן תַרְנִי"ג גְּרַעֲיִנִים כִּנְגֵד תַרְנִי"ג מִצְוֹת. לְכֵן הַפֶּתֶרִים בְּמִתֵּן תּוֹרָה הָיוּ קְשׁוּרִים לְכֶתֶר הָרִמּוֹן דּוֹקָא. וְכֵן רִמּוֹן הוּא לְשׁוֹן רֵם שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַפֶּתֶר.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי הַלְקוּטִים לְהָאֲרִיז"ל (יחזקאל ע' תטז) שֶׁהִמְלִיךְ מְטֵטְרָוִן, מִתְחַלֶּקֶת לְטֵט רְמוֹן. טֵט בְּגִימְטְרִיא ח"י, וּבְזֶה אֵין אַחִיזָה לְקַלְפוֹת. וְרִמּוֹן בְּגִימְטְרִיא רְצוּא, וְשֵׁם יֵשׁ אַחִיזָה לְקַלְפוֹת. וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּגִמְטְרִיא ר' מֵאִיר רִמּוֹן מְצָא, תּוֹכוֹ

אכל קלפתו זרק. ומבאר על פי דברינו כיון שהרמון הוא סוד הכתר ששם שרש כל הבריאה, לכן הוא כולל טוב ורע, הינו כולם נכללים בו גם עולמות הקדשה שמקבלים דרך בחינת פנים, וגם עולמות הקלפה שמקבלים דרך בחינת אחר. ובסוף כולם חוזרים לשרשם בטוב. וכן שמעתי בשם ר' מנחם פרג' שרמון בגימטריא שם הוי"ה ותבת רע, תוכו אכל, את שם הוי"ה כמנן כ"ו שבפנים, אכל, קלפתו כמנן ר"ע זרק.

לפי זה נראה לבאר מה שמובא בספר 'ערכי הקדש' (אות ל) שרשב"י הוא בסוד המלאך מטטרו"ן, לכן ההלולא שלו היא בח"י באיר כמנן ט"ט שבמטטרו"ן, והאותיות מר"ן מרמזות על מקום ההלולא. ומש"ה הוא ר"ת מטטרו"ן שר הפנים. וכן על יד רשב"י במירון קבור רבי יוחנן הסנדלר המרמז על המלאך מטטרו"ן שהוא חנוך שהיה תופר מנעלים. וכן השתלשל בגשמיות שממירון יוצא נחל ששמו נחל עמוד, ומרמז על המלאך מטטרו"ן שנקרא עמוד האמצע. כמובא בגמרא (סוכה מה): **אמר רבי חזקיה, אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בר יוחאי, יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי ועד עכשיו. ואלמלי אלעזר בני עמי, מיום שנברא העולם ועד עכשיו. ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו, מיום שנברא העולם ועד העולם.** ורואים שרשב"י יש פה לפטר מן הדין בסוד הרמון אותיות מרון שרואה את הטוב שבכלם גם בפושעי ישראל כשעוברים כבני מרון ומבין אל כל מעשיהם להכריע אותם לכף זכות כי בסוף כולם יזכו לתשובה מאהבה בסוד הרימון, והוסיף הרה"ג ר' א. ל. א. שליט"א שרשב"י יש כח להביא את היהודי לתשובה מאהבה בכח פנימיות התורה שמאיר עמוק לנשמה של היהודי להביא אותו לתשובה מאהבה ובפרט לבאים לחסות באתרא קדישא מירון אותיות רימון שמסוגל לאור הרימון שהוא האור של תשובה מאהבה. וכן מובא בשם הג"ר משה שפירא זצ"ל שפרי הרימון הוא סמל לספירת ההוד בשבעת המינים, ולכן הוא אותיות מירון. כי החסדים וגבורות של יום ל"ג בעמר נדחים להוד שבהוד. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' שהוד מרמז על סודות התורה, כמובא ב'בעל הטורים' (במדבר כז, כ) **"מהודד בגימטריא הסוד. לומר לך שמסר לו סוד המרפכה ומעשה בראשית.** וכן מובא ב'ערוך' (ערד רימון) שנגזר הרמון, הוא שער הרמון, ורואים שבתוך כתר הרמון יש שעירות, וכפי שבארנו שהרימון הוא בסוד עצם הגלגלת ובראש יש שעירות, וכידוע שמהשעירות יונקים החיצונים, שזה מסמל את ערבוב טוב ורע שיש בהשפעת הכתר כדלעיל. וכן רבי שמעון בגימטריא גלגלת. סוד הל"ג בעומר. ולכן השתלשל במרון אותיות רמון שעושים את תגלחת השעירות לילד בגיל 3 כשיצא מבחינת ערלה, בלי לפחד מהחיצונים שיונקים

מהשערות ומהגולגלת ומהרימון שהוא סוד הגלגלת. כי מאיר שם אור כתר הרימון שממנו יונקים כל הקלפות האלו, ולכן אינם מפריעים. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א ש"מירון נרמז בסיום פרשת בחקתי בפסוק **"ל"ג** (ויקרא כז, לג) "לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל". ויש כאן רמז שבזכות **מירון** הקב"ה **"לא יבקר בין טוב לרע"** ויגאל את כלם ברחמים.

מצינו בזהר (וירא קטז:) **בשש מאות שנה לאלף הששי יפתחו שערי החכמה למעלה ומעיונות החכמה למטה, ויתכונן העולם להפגס בשביעי, כבן אדם שמתכונן ביום ששי משמעריב השמש להפגס בשבת. וסימן לדבר "בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעיונות תהום רבה".** ורואים שפתיחת שערי החכמה למעלה ולמטה כהכנה לגאולה נרמזת בכתוב על ירידת המבול, וראה זה פלא מופיע כאן **כתר הרמון** או **כת"ר מרון** בר"ת יחיד בתנ"ך בכתוב הזה (בראשית ז, יא) **"בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעיונות תהום רבה וארבת השמים נפתחו".** כי גלוי חכמת הטכנולוגיה היא הלעמית זה בגשמיות של גלוי פנימיות התורה בדור האחרון. ושניהם באים מאור הכתר שנרמז **ברימון** שממנו טוב ורע זה לעומת זה. ולפי זה נראה לבאר מדוע יש כל כך הרבה נפילות רוחניות, ונושרים בדורנו. ובפרט האינטרנט שרבים חללים הפילה, וגם בין היראים ושלמים. כיון שנשמות דור הגאולה באו לעולם ללמד פנימיות התורה, אם אין לומדים וטועמים מהאור ששם שרש הנשמה, אין אור שידחה את החשך. ולכן דוקא הטכנולוגיה מושכת את האנשים לחטא, כי היא הלעמית זה של פנימיות התורה. וזה מה שמרמז הזהר שמשנת ת"ר התחילה תקופת ההכנה לגאולה בהתגלות פנימיות התורה מצד הקדשה, וחכמת הטכנולוגיה מצד הקלפה. ואם לא טועמים את שרש הנשמה מצד הקדשה של רשב"י ומירון, והקלפה פותחת את כל השערים, מה יעשה הבן ולא יחטא, כשאין לו מעט אור שידחה את החשך. וכמו שבארנו שהאור של פנימיות התורה חודר לעומק הנשמה להביא את האדם לתשובה מאהבה ולהפוך את כל העונות לזכויות. וכן מובא מהג"ר ישראל אליהו וינטרויב זצ"ל שהגר"ח מוואלז'ין זצ"ל עשה פריצת דרך בעולם הישיבות שכתב ספר 'נפש החיים' שמדבר בעניני קבלה בשפה פשוטה, ויעד אותו לכל אחד ואחד, ורצונו של צדיק התקבל שהספר הזה היה הראשון שפרץ דרך בעולם הישיבות לעניני קבלה. והביא בשם הגר"ח זצ"ל שבאר שהוא כותב את הספר כהכנה לשנת 5600 שמובא בזהר שיפתחו בה מעיונות החכמה למעלה ולמטה כהכנה לגאולה. כי הוא רואה שיפתחו מעיונות חכמה בצד הקלפה וחיבים

לפתח מעינות חכמה בצד הקדשה שיעמדו כתרס בפני הפורענות הזאת. וכן שמעתי מהרה"ג ר' שלמה אלון שליט"א בשם הג"ר מתתיהו סלומון שליט"א משגיח דליקווד, שכל הטכנולוגיה של ימינו שאדם יכול לראות מסוף העולם עד סופו, הוא ממה שגנבה הסטרא אחרא ממה שהיה צריך להיות כבר, שיתגלה אור הגנוז שרואים דרכו מסוף העולם ועד סופו. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שזוהר בגימטריא ריח, שהנשמה נהנית ממנו, כמובא בגמרא (ברכות מג:): **אֵיזֶהוּ דָּבָר שֶׁהַנֶּשְׁמָה נִהְיִית מִמֶּנּוּ וְאֵין הַגּוֹף נִהְיֶה מִמֶּנּוּ זֶה הָרִיחַ**. וכן המספר המסתתר בין אותיות פנימיות הוא 528 כמנן תענוג. שזה הסוד של אהבה בתענוגים להגיע לתשובה מאהבה לאור הגדול שהופך את העונות לזכויות ופותר את העולם מן הדין וזוכים לגאולה ברחמים.

וְכֵן כְּתוּב רַמּוֹן אוֹ כֶּתֶר מֵרֹ"ן נרמזים באות שלישית מסוף המלה בכתוב (יחזקאל א, א) "וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נֶהַר כְּבֹר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מִרְאֵת אֱלֹהִים". ובפסוק הזה נפתח ליחזקאל הנביא השרש של כל סודות התורה, כמובא בהקדמה לספר 'ראשית חכמה': טעם העסק בתורה יומם ולילה, הוא לדעת טעם אמתות קיום המצוות ברמיזתם וסודם כראוי, כדפרש בברייתא של רבי ישמעאל כי ביום הדין שואלים לאדם אם עסק במקרא ובגמרא וכו', והקב"ה אומר לו בני הואיל ונתעסקת בגמרא צפית במרכבה, צפית בגאותי, שאין לי הניה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבים ועוסקים בתורה, ומציצין ומביטין ורואים והוגים, כסא כבודי היאך הוא עומד, החשמל היאך הוא עומד, בזה האיש הוא עומד, כרוב היאך הוא עומד, וכי לא זה הוא כבודי, לא זה הוא גדלתי, זהו הדרי ויפיי, שבני מכירין את כבודי במדה הזאת, עליו אמר דוד בחכמתו "מה רבו מעשיך ה'", הרי שתכלית הידיעה בחכמה הוא לדעת מעשה מרכבה ושאר הדברים הנזכרים במאמרו, וכפי ידיעתו בחכמה ידע לעשות המצוה ברמיזתה כפי הסוד העליון. רואים מדברי רבי ישמעאל שמתוך ידיעת מעשה מרכבה יודעים את סודות טעמי המצוות, וזה תכלית הידיעה בחכמה להגיע על ידי זה לעשיית המצוות עם כונת הסוד שבהם.

מובא ב'מגלה עמקות' (ויחי) הנה כתוב בתורתו של רבי מאיר כתנות אור בא' לפי שרבי מאיר הוא ניצוצו של מטטרון בסוד רבי מאיר רמון מצא תוכו אכל, סוד מטטרון תוכו הוא ט"ט וקלפתו הוא רמון, לכן נצלו קרבן פסח בשפוד של רמון. נראה לבאר דבריו על הקשר בין צלית הקרבן פסח בשפוד של רמון לענין הטוב ורע

שמעלב ברמון בסוד הפתח. כי קרבן פסח מעורר את הארת הפתח, כמובא בספר 'אמרי מנחם': (צו) ספירת הפתח הוא חסד גדול ורחמים עד אין קץ שהוא לפי התכלית לו יתברך, שהתכלית הוא להיטיב לכל, גם למי שאין לו זכות. ורמז לזה 'פסח' במלואו עם הכולל בגימטריא 'פתח', כי על ידי לקיחת השם לקרבן פסח זכו לבטול שהוא מדרגת פתח, ו'פתח' בגימטריא 'רצון רב חסד', ששם בפתח הרצון להשפיע רב חסד. וכן מובא בספר 'פרי צדיק' (פסח שני א) שכיון שעשר מכות הן כנגד עשר ספירות, נתן ה' לישראל את מצות קרבן פסח בזמן מכת בכורות שהאירה הארת הפתח, כי קרבן פסח נוגע בשש העליון של הפתח.

ולפי זה נבין את דברי הגמרא (מגילה ו.) "רקת" זו טבריא. "כנרת" זו גנוסר. ולמה נקרא שמה "רקת" שאפלו ריקנין שבה מלאין מצות פרמון. רבי ירמיה אמר "רקת" שמה, ולמה נקרא שמה "טבריא" שיושבת בטבריה של ארץ ישראל. ורואים שטבריה קשורה עם הרמון. וטבריה גם קשורה עם פנימיות התורה, דרך רבי עקיבא שקבור בה ועוד, וכן רבי מאיר שאכל את תוף הרמון כדלעיל קבור בטבריה.

מדוע חג הסוכות דוקא הוא הזמן של מלחמת גוג ומגוג

מצינו במדרש שמצות ד' מינים מכניעה את עשו, (ב"ר סג, ח) אמר רב חגי ב"ש ר' יצחק בזכות "ולקחתם לכם ביום הראשון" אני נגלה לכם ראשון שנאמר "אני ראשון ואני אחרון", ופירש לכם מן הראשון זה עשו דכתיב "ויצא הראשון" ובונה לכם ראשון זה בית המקדש דכתיב ביה "כסא כבוד מרום מראשון", ואביא לכם ראשון זה מלך המשיח דכתיב ביה "ראשון לציון הנה הנם". וכן מצינו במדרש (ילקוט אמור תרנא) לפי שישראל ושרי אמות העולם נכנסים לדיון לפני הקדוש ברוך הוא, וממה שישראל יוצאין מלפני הקדוש ברוך הוא ולולביהן בידיהן, אנו יודעין דישראל אינו נצחויא. וכן מצינו בזהר (נח סד.) שד' מינים משליטים את עם ישראל על אמות העולם. וכן מובא ב'אבן עזרא' (ויקרא כג, מ) "ולקחתם לכם" וכו', הגולה מארץ קדר לארץ אדום אם יש לו עינים ידע סוד המצוה זאת. רואים שד' מינים מכניעים גם את קלפת עשו, וגם את קלפת שמעאל

שְׁנֵקְרָאִים קִידָר. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיֵּן דָּוִד סִיבוֹנִי שְׁלִיט"א שְׁאַרְבַּעַת הַמִּינִים בְּגִימְטְרִיא עֲשׂוֹ יִשְׁמַעְאֵל שְׁנֵי רֵאשֵׁי אַמּוֹת הָעוֹלָם. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף מֵאִיר סוֹפֵר שְׁלִיט"א שְׁד' פְּעָמִים מִי"ן בְּגִימְטְרִיא 400, הַמְסַפֵּר שֶׁל דָּוִד וְעֲשׂוֹ, אֲדַמְנִי מוֹל אֲדַמְנִי כְּדִלְעִיל. וְכֵן ד' פְּעָמִים צ"ד, שְׁמַרְמֵז עַל נֶעְנוּעֵי הַלּוֹלֵב לְד' צִדְדֵי הָעוֹלָם בְּגִימְטְרִיא עֲשׂוֹ. וְכֵן אוֹתִיּוֹת ד' מִי"נ נִמְצְאוֹת בְּאֲדַמְוִנִי. וְכֵן "וּלְקַחְתֶּם" בְּא"ת ב"ש כ"ף י"ד ס"א, לְרַמֵּז שְׁלִקְיַחַת הַמִּינִים בְּיָד מְכַנְיָה אֶת כָּף הַיָּד שֶׁל הַסְטְרָא אַחֲרָא. וְכֵן הַכְּתוּב "לְשֹׁפֵט אֶת הָרָעָה" ר"ת אֶעֱלֶה בְּרֵאשֵׁי תַבּוּת, כָּל הַד' מִינִים, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (תִּיקוּנִים כט). "אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמְרָא" א' אֶתְרוּג, ע' עֲרֵבָה, ל' לּוֹלֵב, ה' הָדָס, כִּיֵּן שְׁמַלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג לְשֹׁפֵט אֶת הָרָעָה עֲשׂוֹ צְפוּיָה לְהִיּוֹת בְּסִכּוֹת, וְה' יָקִים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת, וְאִז נִזְכָּה לְסוֹד הָאֶעֱלֶה, כִּפִּי שְׁמַרְמֵז הַזֵּהָר שְׁעוֹלִים לְמַעַלָּה וּמִתְקַשְּׂרִים לְקַב"ה דֶּרֶךְ הַלּוֹלֵב, וְלָכֵן אֶעֱלֶה בְּרֵאשֵׁי תַבּוּת, כָּל הַד' מִינִים. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרְה"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁהַר"ת שֶׁל הַד' מִינִים אֶעֱלֶה בְּגִימְטְרִיא קו. וְכֵן אֶעֱלֶה בְּא"ל ב"ם יוֹצֵא שׁוּב אֶעֱלֶה. כִּי אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא מְבִיאָה אֶתְעֲרוּתָא דְלַעֲיָלָא. וּמַרְמֵז בְּדַבְּרֵי יְהוּדָה לְיוֹסֵף (בְּרֵאשִׁית מֵד, לֵד) "כִּי אִיךְ אֶעֱלֶה אֶל אָבִי וְהִנֵּנִי אֵינֶנּוּ אֶתִּי". "אִיךְ אֶעֱלֶה" וְאֶתְקַשֵּׁר, "אֶל אָבִי" הֵינֵנּוּ אֶל אָבִי שְׁבַשְׁמִים, "וְהִנֵּנִי" בְּנִימִין, שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי בְּחֻלְקוֹ "אֵינֶנּוּ אֶתִּי".

וְכֵן מִצּוֹת סִכָּה יֵשׁ בָּהּ יְנִיקָה לְקַלְפּוֹת מֵהַע' פָּרִים שְׁמַקְרִיבִים עֲבוּרִם, וְכֵן מְנֻסוּךְ הַמִּים שֶׁהִיָּה בְּחָג וְהַזֵּהָר (נח סד). כּוֹתֵב שֶׁזֶה נוֹתֵן אֶת הַיְנִיקָה לְקַלְפּוֹת לְכָל הַשָּׁנָה כְּדִי לְהַכְנִיעַם שֶׁיִּדְעוּ שֶׁכָּל מֶה שֵׁיֵשׁ לָהֶם בָּא מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן מְעַנִּישִׁים אֶת הַגּוֹיִם שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ לַחַג אֶת חַג הַסִּכּוֹת, כִּיֵּן שֶׁכָּל יְנִיקָתָם הִיא מִחַג הַסִּכּוֹת הֵם חַיִּבִּים לְבֹא לְהִרְאוֹת שְׁמִפָּאֵן הֵם מְקַבְּלִים אֶת הַשְּׁפַע, וְלִהְשִׁתְעַבֵּד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לָכֵן מִי שֶׁלֹּא יַעֲלֶה לֹא יִקְבֹּל גֶּשֶׁם. גַּם הַפְּטֻרָה גּוֹג וּמִגּוֹג שְׁקוּרָאִים בְּשַׁבַּת חוּל הַמוֹעֵד סִכּוֹת, מְדַבֵּרֶת עַל שְׁעִבּוּד מַלְכוּיּוֹת שֶׁהִיָּה לְעֵתִיד לְבֹא מִלַּחַם חַג הַסִּכּוֹת.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שִׁישׁ רֵמֵז בְּנוֹסַח הַתְּפִלָּה 'הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים' מַלְשׁוֹן נִקְמָה שְׁצַפוּיָה לְהִיּוֹת בַּחַג הַסּוֹכוֹת. וְכֵן לּוֹלֵב שֶׁנִּפְרַד לוֹ הָעֵלָה הָאֲמֻצְעִי לְשָׁנֵי רֵאשִׁים נִקְרָא הַמִּנ"ק אוֹתִיּוֹת נִקְמָה, לְרַמֵּז שֶׁהַלּוֹלֵב הַזֶּה כָּבֵר לֹא יִכּוֹל לְנַקּוֹם, לָכֵן הִתְהַפְּכוּ לוֹ הָאוֹתִיּוֹת. וְכֵן עֵץ הַתְּמָר הוּא מַלְשׁוֹן תְּמוּרָה וְנִקְמָה. וְכֵן הַזְּקִיפּוֹת וְהַגּוֹבָה שֶׁל עֵץ הַתְּמָר מְרַמְזִים עַל הַתְּקוּמָה שֶׁל הַנִּקְמָה. וְכֵן הַשְּׁתַּלְשֵׁל שֶׁפִּרִי הַתְּמָר נִרְאֶה מִג' הוֹל אוֹתִיּוֹת הַגּוֹמֵל. רֵמֵז עַל הַגּוֹמֵל וְהַנִּקְמָה שִׁישׁ בַּתְּמָר. וְכֵן מִתִּיקוֹת הַתְּמָר מְרַמֵּז עַל הַנִּקְמָה הַמְּתוּקָה. וְכֵן הָאֶתְרוּג מְרַמֵּז עַל הַתְּגִירוֹת הַמִּלְחָמָה. וְכֵן ה"הֲדָר" שֶׁל הָאֶתְרוּג נִרְמֵז בַּפְּסוּק שֶׁל הַנִּקְמָה בְּגוֹיִים: (תְּהִלִּים קמט, ז) "לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכָחוֹת בְּלֹאֲמִים: לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם

בְּכַבְלֵי בְּרָזָל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּהָ". וכן שמעתי ששנת תשפ"ו נרמזת באות שניה שלישית רביעית חמישית לפי הסדר בנוסח הקדיש שנאמר על מלחמת גוג ומגוג כשיתקדש שמו של הקב"ה בעולם: 'יְתִבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומֶם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמָה דְקַדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא'.

והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שיש רמז על הסוכה והד' מינים בפסוק שמדבר על ישועת ישראל בזמן הגאולה: (ישעיה נא, יז) **"הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת קַבְּעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שָׁתִית מְצִית".** במילים **"כוֹס הַתְּרַעְלָה"** נרמז **סוכ"ה**, ובמילה **"הַתְּרַעְלָה"** נרמז האתרוג ערבה לולב הדס. וכן כוס תרעלה בגימטריא ה'תשפ"ו.

יֵשׁ לָנוּ כָּלֹל בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל (עיין שער הפסוקים וירא על כוננות השלהבת, ושער הפסוקים בשלח על "והכח בצור") שָׁאֵם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לַדַּעַת אֶת נִקְדַּת הַחֲבוּר שֶׁל שְׁנֵי דְבָרִים, עוֹשִׂים הַפָּאָה בִּינִיָּהֶם; הֵינּוּ מְכַפִּילִים אֶחָד בַּשֵּׁנִי, וְהַמְסַפֵּר שְׁיֹצֵא הוּא נִקְדַּת הַחֲבוּר בִּינִיָּהֶם. אִם נַעֲשֶׂה הַכֹּהֵל בְּלֹלֵב, הֵינּוּ סִכָּה כַּפּוֹל לֹל"ב לַדַּעַת מֵהַ מְסַפֵּר שֶׁמַּחֲבֵר אוֹתָם נִקְבַּל יַחַד עִם הַשְּׁבַע אוֹתוֹת אֶת הַמְסַפֵּר 5786 עִם הַכּוֹלָל שֶׁהִיא הַשְּׁנָה שֶׁמַּחֲבֵרֶת אֶת הָאוֹר הַמְקִיף שֶׁל הַסּוּכָה עִם הָאוֹר הַפְּנִימִי שֶׁל הַלּוּלָב וְזוּכִים לַגְּאוּלָּה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שבנוסת התפילה ופרוס עלינו סוכת שלומך נרמז שה' יפרוס סוכת שלומו עלינו ובזכות שנתאחד ה' יצילנו מקליפת פרס בחג הסוכות.

והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שתהילים פרק ק"מ שמרמז על הקימה והנקמה נאמר הפסוק שאותו חז"ל דרשו על מלחמת גוג ומגוג בחג הסוכות: **"יְהוָה אֱדַנִּי עַז יְשׁוּעָתִי סִכָּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשָׁק".** כמובא בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט ויקרא תרגום) **בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה סִכָּה לְצַדִּיקִים וּמְטַמֵּן אוֹתָם לְתוֹכָהּ שְׁנֵאָמַר "כִּי יִצְפְּנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה וְגו'", "אֱלֹהִים ה' עַז יְשׁוּעָתִי סִכָּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשָׁק".** לַעֲתִיד לָבֹא עֲתִידִין אַמּוֹת הָעוֹלָם לְהַפְּנִס לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל וְלַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִמָּהֶם. שְׁנֵאָמַר **"וְאֶסְפָּתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה"**, וְמֵהַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה יוֹצֵא וְנִלְחָם עִם הַגּוֹיִם שְׁנֵאָמַר **"וְיֹצֵא ה' וְנִלְחָם בַּגּוֹיִם הָהֵם כִּיֹּם הַלָּחֶמּוּ בְּיוֹם קָרֵב" כִּיֹּמוֹ שֶׁל פְּרָעָה.** וְיִמְהוּ עוֹשֶׂה מְסַכֵּךְ עַל רֹאשָׁם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאָמַר **"סִכָּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשָׁק"**. וְכֵן מוֹבָא שֶׁם (תהילים תתפח) **"סִכָּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשָׁק"**. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר בּוֹן **"בְּיוֹם נָשָׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג.** וַיֵּשׁ רִמְזוֹ עַל חַג הַסּוּכּוֹת תשפ"ו במילים: **"יְשׁוּעָתִי סִכָּתָה"**. וכן בכל הפרק יש 458 אותיות כמנין המלך המשיח. וכן האותיות י"ם

מכסי"ם תשפ"ו נרמזים ברצף אותיות בהמשך הפסוק: **"ראש מסבי עמל שפתימו יכסימו"**. ובאופן אחר לפי הכתיב **"שפתימו יכסומו"** אותיות **י"ם כמ"ס תשפ"ו**. וכן **"עז ישועתי"** בגימטריא **עזה ה'תשפ"ו** וכמעט אותם אותיות, ששוב מתעורר כל הנושא שם בחג הסוכות תשפ"ו בסיום שנתיים לטבח הנורא שהיה בסיום חג הסוכות תשפ"ד.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' מנחם שטיין שליט"א רמזים בפרק **ק"מ** בתהלים על **הטבח הנורא שהיה ביום שמחת תורה תשפ"ד**: **"למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות** [מחבלי החמס מנסים בכל יום לעשות רע ולעורר מלחמות] שנגו לשונם כמו נחש חמת עכשוי תחת שפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים פרושו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: [פרצו את הרשת של הגדרות, והטמינו מוקשים]. אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני עז ישועתי ספתי ספתי לראשי ביום נשק: אל תתן יהוה מאוני רשע זממו אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו יכסימו [הטבח הגדול היה במקום ששמו מסבה. וכן ראש מסבי עמל אותיות א"ש מסב"י לרעי"ם. התקבל מהרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א]. ימוטו עליהם גחלים באש יפלים במהמרות בל יקומו: איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת: [התרגום על חמס מתרגם חטופין] ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפט אבנים: אף צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך". וכפי שמצינו בירושלמי (יבמות טו, ב) **אמר רבי יוסי בי רבי בון "ספותה לראשי ביום נשק". ביום שהקיץ נושק את החרף. דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. דבר אחר ביום ששני עולמות נושקין זה את זה העולם הזה יצא והעולם הבא נכנס. בדיוק ברגע שעם ישראל התחילו לומר מוריד הגשם והקיץ נושק את החרף התחיל הטבח הנורא, שהוא גם נשקו של גוג, והוא המעבר מהעולם הזה לעולם הבא כדברי הירושלמי, כל ג' ההסברים בפסוק מתקיימים. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א ש"יום נשק" מרמז על יום שמחת תורה שבו מנשקים את התורה.**

מצינו בגמרא (שבת סג.) **אמר רחבה, אמר רב יהודה, עצי ירושלים של קינמון היו, ובשעה שהיו מסיקין מהן, ריחן נודף בכל ארץ ישראל, ומשחרבה ירושלים נגזזו, ולא נשתיר אלא כשעורה, ומשתכח בגזאי דצמצמאי מלכתא.** נראה לבאר שלכן הדליקו בירושלים בעצי קנמון, שיש בו אותיות **מנו"ן**, כיון שרצו לינוק מריח הקטרת שאחד הסממנים היה **קנמון**, וכן אחד הסממנים של שמן המשחה, היה **קנמן בשם**, ודרך עצים אלו היו

מתחברים, כיון שיש להם חבור לנו". ולכן הריח הנה נודף בכל ארץ ישראל, להשפיע מריח הקטרת לכל הארץ. ומשחרב בית המקדש ואין קטרת, נגנזו גם העצים האלו שהיו יונקים מהקטרת, ונשארה מהם רק חתיכה קטנה פשעורה שמסמלת את השפע שיורד לקלפות שהם בבחינת שעיר ופשעויות, ולכן זה נמצא אצל צמצמאי מלפנתא, שמרמזת על סוד הצמצום של השפע כשהוא יורד לקלפה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שקינמו"ן אותיות יו"ם נק"ם שה' יעשה בזמן הגאולה להחזיר את האור של עצי הקינמון. והוסיף הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א שקינמון בגימטריא קץ בן דוד. וכן קינמון מרמז ב' פעמים בר"ת בפסוק המרמז על הגאולה, (ירמי' מח, כה) "נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם הו"ה".

מידות הסוכה הם לפחות רמ"ח טפחים.

מובא בשם הגר"א שמצות סכה ומצות ישוב ארץ ישראל נעשות בכל הגוף, ומרמז בכתוב (תהלים עו, ג) "ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון". דמציאות אלו מקימים "בשלם". וכפי שרואים שהירושלמי מקשר ביניהם. (סוכה דף יא:): "בסכת תשבו, ואין תשבו אלא תדורו. כמה דאת אמר "וירשתם אתה וישבתם בה". וכן מצינו במדרש (ספרי ראה יב, כט) שקולה ושיבת ארץ ישראל כנגד כל המצוות. ומובא בפיוט ליום ב' של סכות בל תהי מצות סכה בעיניך קלה, כי כנגד כל מצות דת חקותיה שקולה. ורואים ששתי מצוות אלו שקולות ככל המצוות, ומבאר לדברינו כיון שמקימים אותן בכל הרמ"ח אברים הן שקולות ככל הרמ"ח מצוות שהן כנגד רמ"ח אברים. וכן מובא ב'תורת מנחם' (ח"י ע' 61) על הכתוב (ישעי' ד, ו) "וספה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר", שהספה משפיעה על כל הרמ"ח אברים ומצילה מזרם שהוא אחד פחות מרמ"ח, וממטר שהוא אחד יותר מרמ"ח. וכן שמעתי בשם האדמו"ר רבי לוי יצחק מבוסטון זצ"ל שמידות הסוכה הם לפחות רמ"ח טפחים, כי גודל הסוכה הוא ז' על ז', יוצא שבסך ובקרקע יש לפחות מ"ט טפחים, וגודל הדפנות הן ז' על י' יוצא שבשתי דפנות יש ע' טפחים לפחות בכל דופן, ועוד דופן שלישית שהיא ברוחב טפח יש בה י' טפחים, ואם נחשב הכל יחד: מ"ט ועוד מ"ט ועוד ע' ועוד ע' ועוד י' נקבל רמ"ח טפחים. והוא פלא. וכן שמעתי שסוכה במילוי האותיות סמ"ך וא"ו כ"ף ה"י בגימטריא רמ"ח. ודופן דופן טפח בגימטריא שס"ה. וכן ציון במילוי האותיות צד"י יו"ד וא"ו נו"ן עם האותיות והכולל בגימטריא רמ"ח. ומה שנאמר על ירושלים: "הרים סביב לה" בגימטריא שס"ה.

וכן מצינו בזהר (ח"ג רנח:) שאדם שיושב בסוכה הוא בבחינת יושב בתבת נח שמציל אותו מהמבול שבחוץ. ומצינו בגמרא (זבחים קיג.) שהמבול היה בבחינת מקוה **לטהר את הארץ**, וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' שהמים התגברו במשך מאה וחמשים יום, ורק ביום **הקנ"א** כמנין **מקוה** השלמה הטהרה, והמים החלו לסגת. וכן שמעתי מהרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהכתוב (בראשית ו, ט) "נח איש צדיק תמים ה'ה בדרתיו" ר"ת **תב"ה** וס"ת **מקנ"ה**. וכן מובא בספר 'אמרי קדש' מרבי אורי מסטרעליסק זצ"ל שבודאי ה'ה לנח מקוה בתבה שהיה טובל בו. וכן מובא בספר 'שבילי פנחס' על הפסוק (יחזקאל כב, כד) **"בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם"** שרואים מכאן שארץ ישראל נקראת **לא מטהרה** בגלל שהמבול לא ירד בארץ ישראל. וכן התרגום של **סוכה** הוא **במטליא** אותיות **טבל מיא**. וכן מסכת סכה נסמכת לסוף מסכת יומא שם נאמר **'מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקב"ה מטהר את ישראל'**. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש**מקוה** בגימטריא **צל אל**.

סכך בגימטריא **חופה** שמסמלת את המקיף שבא קדם הנשואין, ושניהם נעשים תחת **כפת השמים**. עין בגמרא (ב"ב עה.) שאחד משבע **החפות** שעמיד הקב"ה לעשות לכל צדיק, נקרא **ענן**. ורואים שענן הוא בבחינת חפה. הלשון בחז"ל 'חוף הים', או **חוף הנער**, הוא מלשון **חפה**. ככתוב (דברים לג, יב) **"חפף עליו"**. דחוף הים מרמז על קרקעית הים, שמי הים מכסים אותה בבחינת **חפה**, כמו שכתוב (ישעי' יא, ט) **"כמים לים מכסים"**.

מצינו במדרש (ילקוט ויחי קנז) **"ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים"**. מהו האספו הטהרו, כשם שאמה אומר תסגר מרים ואחר תאסף. דבר אחר העשו **אספות**. ורואים שהתרופה לאחרית הימים היא התאספות והתאחדות בבחינת מקוה. וכן רואים מהמדרש שאספה וטהרה הן אותה משמעות. וכן מצינו במדרש (תנחומא נצבים א) **"והיה לך ה' לאור עולם"** אימתי, בזמן שתהיו כלכם אגדה אחת, שנאמר **"חיים כלכם היום"**, בנוהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברו, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת שנאמר **"במים ההמה ובעת ההיא נאם ה' יבאו בני ישראל ההמה ובני יהודה יחדו וגו'"**, כשהן אגדים מקבלין פני שכינה. ומצינו בגמרא (סוכה כז:) **"כל האזרח בישראל ישבו בספת"**, מלמד שכל ישראל ראויים לישוב בספה אחת. ויתכן שלכן השתלשל שעושים סכך עם קנים לרמז על הסכך שהוא סוד הקנים שמסמלים את אחדות את בני ישראל.

וביתר עומק הסוד של המקיפים של סוכה וחופה ומקוה וארץ ישראל מסמלים את אחדות בני ישראל, כי באור המקיף שמקיף את כולם בשוה מתגלה המציאות שכל אחד צריך את השני, ואין מקום לגאווה כי כולם שווים, וזה הבסיס לאחדות להבין שיש מקום שכולם שווים, ועל פי האמת כל אחד צריך את השני וחייב למצוא את הדרך להתאחד איתו. וזה מתגלה במקיף של חופה שבלי אחדות אין נישואין, וכן באחדות של סוכה **שְׁכַל יִשְׂרָאֵל רְאוּיִים לִישֵׁב בְּסִכָּה אַחַת** וכן באחדות של טהרה במקוה שהיא סוד האסיפה כדלעיל, וכן בשכינה ששורה בארץ ישראל ובפרט במקום המקדש ששם מתאחדים כל ישראל להיות כאיש אחד בלב אחד. וכן מובא בַּשֵּׁם הַרְמִ"ק (הובא בגליון שבת קודש של יתד נאמן ראה תשע"ח) שְׁאָרְךָ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהּ גְבוּלוֹת שֶׁל מַיִם, הַיָּם הַגָּדוֹל מֵצַד מַעֲרָב, וְהַיָּרְדֵּן מֵצַד מִזְרָח, וְנַחַל מִצְרַיִם בְּדָרוֹם, וְנַחַל פָּרָת בְּצָפוֹן, וְהַשְּׂפָת אֲמַת' מִבְּאֵר שָׁזָה כְּדִי שְׁכַל מִי שְׁיָבוֹא לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, לֹא חָשׁוֹב מְאִיזָה צַד, יִטָּבֵל בְּמַיִם לִפְנֵי שְׁיִכְנָס לְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ. וְרוֹאִים קֶשֶׁר בֵּין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל לַמִּקְוֶה כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ.

וְכֵן מְצִינוּ בְּסִפְר 'אֲמוּנַת עֵתִיד' (תשנ"ז ע' רכו) שְׁטַהֲרָה מְבִיָּאָה **אַחַדוֹת** דְּמִקְוֶה הוּא מַלְשׁוֹן **"יְקוֹוֹ הַמַּיִם"**, שְׁמֶרְמָז עַל הַתְּאֻסָּפוֹת וְהַתְּאֻחָדוֹת. וְכֵן הַמֶּלֶךְ **אַחַדוֹת** מְרַמְזֵת בְּכַתּוּב (בראשית א, ט) **"יְקוֹוֹ הַמַּיִם** מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְּבֵשָׁה" בְּצִרוּף שְׁתֵּי מַלִּים. וְכֵן **מִקְוֶה** בְּגִימָטְרִיָּא **וַיִּקְהַל**. וְכֵן **אַחַדוֹת יִשְׂרָאֵל** בְּגִימָטְרִיָּא **960** לוֹגִים שֶׁל שְׁעוֹר מִקְוֶה. וְכֵן מוּבָא בְּרֵא"ש (במדבר יג, כג) שְׁמֶשֶׁקֶל הָאֲשָׁכּוֹל שֶׁהֵבִיאוּ הַמִּרְגָּלִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָיָה **960** סָאִים. וְרוֹאִים קֶשֶׁר בֵּין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל לַמִּקְוֶה. וְכֵן הָאֲשָׁכּוֹל מִסְמַל גַּם אֶת הָאֲחַדוֹת בַּחֻפָּה שֶׁל נִשְׁוּאִין **"עַנְבֵי הַגֶּפֶן בַּעֲנַבִּי הַגֶּפֶן דָּבַר נָאָה וּמִתְקַבֵּל"**. וְכֵן בַּיּוֹם שֶׁהוֹקֵם הַמֶּשֶׁכֶן וְאֶחָד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, מְרַמְזֵת **מִקְוֶה** בְּכַתּוּב (שמות מ, יז) **"הוֹקֵם הַמֶּשֶׁכֶן"** בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת. (תהילים קלב, ח) **"קוֹמָה ה'** לִמְנוּחֶתְךָ אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָד". וְכֵן מוּבָא בַּשֵּׁם הַרְמִ"ק ר' יִצְחָק גַּנְזִיבוֹרֵג שְׁלִיט"א שְׁאָרְךָ יִשְׂרָאֵל **מִקְוֶה סוּכָה** בְּגִימָטְרִיָּא **ג'** פְּעָמִים **מְשִׁיחַ**, וְזֶה מִרְאָה עַל קֶשֶׁר שֶׁל כָּל הַג' דְּבָרִים לְמְשִׁיחַ וּלְסִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת. וְזֶה גַם הַמִּסְפָּר שֶׁל **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד** בְּגִימָטְרִיָּא גְדוּלָּה. וְכִפִּי שֶׁהֵבֵאנוּ מֵהַמְדַּרְשׁ שֶׁבְּלִי אֲחַדוֹת לֹא נִזְכָּה לַגְּאוּלָּה. וְכֵן מְצִינוּ שְׁמַעֲיֵן הַשִּׁילּוּחַ הוּא הַמִּקְוֶה הַטוֹב בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, כְּמוּבָא בְּתוֹסֻפָּתָא (תענית א) **אִם יִהְיֶה שָׂרָץ בְּיָדוֹ שֶׁל אָדָם אֶפְלוּ טוֹבֵל בְּשִׁילּוּחַ וּבְכָל מִי בְּרֵאשִׁית אֵינוֹ טָהוֹר לְעוֹלָם. הַשִּׁלִּיף שָׂרָץ מִיָּדוֹ עֲלֵתָה לוֹ טְבִילָה בְּאַרְבָּעִים סָאָה**. וְרוֹאִים שֶׁהַשִּׁילּוּחַ הוּא הַטוֹב בְּיוֹתֵר, וְהַטּוֹבֵל עִם שָׂרָץ בְּיָדוֹ גַּם הַשִּׁילּוּחַ לֹא יֵעָזֵר לוֹ. וּמַעֲיֵן הַשִּׁילּוּחַ קֶשֶׁר לַחַג הַסּוּכוֹת שֶׁהָיוּ שׁוֹאֲבִים מִמֶּנּוּ אֶת הַמַּיִם לַמִּצּוֹת נִסּוּךְ הַמַּיִם.

הכזית שנאכל בליל סוכות שהוא צפון וטמון בתוך הכזית של ליל פסח שממש לומדים אותו

מְצִינֵנוּ בְּגִמְרָא (סוכה כז.) אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק נאמר כאן חמשה עשר ונאמר חמשה עשר בחג המצות מה להלן לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות אף כאן לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות והתם מנלן אמר קרא "בערב תאכלו מצת" הכתוב קבעו חובה. ורואים שהחייב לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון של סוכות נלמד מהחייב לאכול כזית מצה בלילה הראשון של חג המצות. ושמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שבבבלי פסח אוכלים **כזית** אפיקומן שנקרא **צפון**, לרמז שהוא כנגד השכר **שצפון** לעתיד לבוא, ויש כאן רמז נוסף שמרמזים על **הכזית** שנאכל בליל **סוכות** שהוא **צפון** וטמון בתוך הכזית של ליל פסח שממש לומדים אותו, וכן פסח זה זמן החסד של השנה בבחינת דרום, ותשרי הוא זמן הדין של השנה בבחינת **צפון**, ומרמזים על **הכזית של הצפון** של סוכות **שצפון** בתוך הכזית של החסד, וכידוע ששפע הגבורה מגיע מהחסד ששם שורשו, וכן הענין נרמז בכתוב (תהילים כז, ה) **"כִּי יִצְפְּנִי בְּסֹכֶה"**. וכן **מצה סוכה** בגימטריא **צפון**.

ומזה נלמד על מהות הצד **הצפוני** שמסמל את מידת הגבורה, שנקראת **צפון** מלשון דבר טוב **שצפון** וטמון שם, כי מהות הגבורות לצמצם את השפע ולשמור חצי ממנו לשכר הצפון לעתיד לבוא, כפי שבארנו במאמר 'סוד החצי'. וחג הסוכות ששייך לגבורות של חדש תשרי, מסמל את העולם הזה שהוא עראי, ומהזכיר את השכר שנזכה לעתיד לבוא לשבת בסוכת עורו של לויתן, ושיקויים בנו **"כי יצפנני בסכה"**, נרמז כאן כל ענין הצפון שמרמז על השכר הצפון, ועל הכזית הצפון של האפיקומן שאוכלים בליל פסח שמרמז על השכר הצפון מצד אחד, ועל הכזית של סוכות שצפון בפסח מצד שני, שלמעשה זה אותו סוד של השכר הצפון שזה מהות הסוכה כדלעיל. וכן כתוב (איוב לז, כב) **"מִצְפּוֹן זָהָב יִאֲתָה עַל אֱלֹהִים נֹרָא הוֹד"** ורואים שהזהב **צפון** וטמון בצד הצפוני, ומרמז גם ענין ההוד המסמל את מידת הגבורה. וכן הוד

בְּגִימָטְרִיא זָהָב. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'שְׁבִילֵי פְנִחָס' שְׁאוּתִיּוֹת זָהָב מְסַמְּלוֹת אֶת סְפִירוֹת קוֹ הַשְּׂמָאל, אוֹת ז' אֶת הַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא דִין, אוֹת ה' אֶת הַהוּד, וְאוֹת ב' אֶת הַגְּבוּרָה. וְכֵן שִׁמְעָתִי מֵהֶרֶ"ג ר' א. ר. שְׁלִיט"א שְׁחוּדֵשׁ מִנַּח"ם א"ב שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת הוּד, ס"ת הַכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, יב) "וַיִּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שֶׁם הַבְּדִלָּח וְאֶבֶן הַשֵּׁהִם". וְכֵן מוּבָא בְּ'חִזְקוֹנִי' (שְׁמוֹת ל, א) כָּל הַהוֹלֵךְ מִדְּרוֹם לְצָפוֹן עוֹלָה הוּא, רוֹאִים שֶׁהַצָּפוֹן יוֹתֵר גְּבוּהָ מִהַדְּרוֹם. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְטְרִיא (יְבֻמוֹת עב.) שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מָלוּ אֶת עֲצָמָם בְּמִדְבָּר מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִשְׁבָּה בְּמִדְבָּר רוּחַ צְפוֹנִית, וּמִבָּאָר רִש"י רוּחַ צְפוֹנִית נוֹחָה, לֹא חָמָה וְלֹא צוֹנָנָה, וְחָמָה זוֹרַחַת, רוֹאִים שֶׁמִּהַצָּפוֹן נוֹשְׁבֶת הַרוּחַ הַנְּעִימָה בְּיוֹתֵר.

וְכֵן יֵשׁ רִמְזֵי בַּגִּמְטְרִיא (עִירוּבֵין נג:) רַבִּי אַבְהוֹ כִּי הוּא מִשְׁתַּעֵי בְּלִשׁוֹן חֲכָמָה הוּא אָמַר הָכִי, 'אַתְרִיגוּ לְפַחְמִין, אֲרִקִּיעוּ לְזַהְבִין, וַעֲשׂוּ לִי שְׁנֵי מַגִּידֵי בַּעֲלָטָה'. אָמְרוּ לִיה רַבֵּנָן לְרַבִּי אַבְהוֹ הַצְּפִינָנוּ הֵיכָן רַבִּי אֱלֵעָאִי צָפוֹן. אָמַר לְהוּ עֲלֵץ בְּנַעֲרָה אֶהְרֹוֹנִית, אֶהְרֹוֹנִית, עֵינֵינִי וְהִנֵּעִירְתוּ. שָׂאלוּ אֶת רַבִּי אַבְהוֹ הֵיכָן רַבִּי אֱלֵעָאִי צָפוֹן, הֵינִינוּ רַבִּי אַבְהוֹ מִרְמֵז עַל אַבָּא וְאֱלֵעָאִי מִרְמֵז עַל אַבָּא עֲלָאָה שְׁזֵה סוּד הַמִּצָּה כִּמוֹ שֶׁמִּכּוֹנִים בְּסִדּוּר הַרִש"ש לְהַמְשִׁיךְ מוֹחִין דַּאבָּא עֲלָאָה, לִכֵּן שָׂאלוּ אֶת רַבִּי אַבְהוֹ הֵיכָן רַבִּי אֱלֵעָאִי צָפוֹן, אֵיךְ הָאוּרֵי שֶׁל אַבָּא עֲלָאָה שֶׁל הַמִּצָּה עוֹבֵר לְצֵד הַצָּפוֹן לְגַבּוּרָתוֹ, וְהוּא עֲנָה לָהֶם עֲלֵץ בְּנַעֲרָה אֶהְרֹוֹנִית, הֵינִינוּ שְׁזֵה עוֹבֵר בְּסוּד הַיַּחּוּד שֶׁמִּיַּחַד אֶת הַחֲסִיד וְהַגְּבוּרָה יַחַד. וְלִכֵּן זֶה קֶשׁוּר עִם 'אַתְרִיגוּ לְפַחְמִין' הֵינִינוּ אוֹר הָאֶתְרוּגָּה שֶׁל סוּכוֹת שְׁכוּלָל אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת, שֶׁקֶשׁוּר עִם חֵג הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם גַּם שֶׁרֶשׁ כָּל הַמִּצְוֹת, כִּפִּי שֶׁמִּבְּאֵר ה'פֶּתַח עֵינַיִם' שֵׁם: רַבִּי אַבְהוֹ כִּי הוּא מִשְׁתַּעֵי בְּלִשׁוֹן חֲכָמָה הוּא אָמַר הָכִי אֶתְרִיגוּ לְפַחְמִין אֲרִקִּיעוּ לְזַהְבִין וַעֲשׂוּ שְׁנֵי מַגִּידֵי בַּעֲלָטָה. בְּאֵמֶת צָרִיךְ לְהַבִּין אֵיזָה רִמְזֵי בְּלִשׁוֹנוֹת אֵלּוּ. וְאִנִּי בַּעֲנֵי אֶפְתַּח פֶּתַח כָּל שֶׁהוּא דֹרֵךְ רִמְזֵי כִּי אֶתְרִיגוּ שֵׁם אֶתְהַ מוּצָא תְּרִי"ג רִמְזֵי לְתְּרִי"ג מִצְוֹת וְנוֹסֵף בְּתַחֲלִילָה וְסוֹף אוֹתִיּוֹת א"ו גִּימָט' ז' רִמְזֵי לְז' מִצְוֹת דְּרַבֵּנָן. וַיַּעַן מִזְכִּי לְחִיבָא הוּא דָּבָר גָּדוֹל יֹתֵר מְאֹד, לְזֵה רִמְזֵי אֶתְרִיגוּ לְפַחְמִין הֵם הַרְשָׁעִים רָדְפוּ מֵהֶרֶךְ כִּי תִשְׁיָגוּם לְהַטִּיל עֲלֵיהֶם מִשָּׂא תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּאוֹרִיתָא וְז' דְּרַבֵּנָן כִּי אֵין קֶץ לְשֹׁכֵר מִזְכִּי לְחִיבָא. אֲרִקִּיעוּ לְזַהְבִין כְּלוֹמֵר שֶׁתִּפְלִיגוּ בְּצִדְקָה וְתִהְיֶה טְמוּנָה לָכֶם בְּרִקִּיעַ כִּמוֹ שֶׁאִמְרַם מוֹנִבֵּז אֲנִי גִנְזָתִי לְמַעֲלָה. וַעֲשׂוּ שְׁנֵי מַגִּידֵי בַּעֲלָטָה רִמְזֵי מֵהַרְח"ו זצ"ל בְּדִרְשׁוֹתָיו דִּישׁ שְׁנֵי כְּרוּזִים לְאָדָם מִצַּד יָמִין מִכְרִיז הַזִּכִּיּוֹת וּמִשְׂמָאל מִכְרִיז חֲטָאִיו, זֶה שֶׁאִמְרַם וַעֲשׂוּ בַּעֲבוּרֵי שְׁנֵי מַגִּידֵי הַשְּׁנֵי כְּרוּזִים שִׁיחִיו שׁוֹיִם לְטוֹבָה בְּיוֹם הַמִּיתָה יוֹם חֹשֶׁךְ וְזֶהוּ בַּעֲלָטָה וְאֶרְאָה בְּנַחְמָה שֶׁהֵם שְׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת כֶּסֶף.

[illegible]

הכל	583	יום משיחבא, בחמשה עשר יום לחדש שבועי, מחל'ת שפן, שופר
ד כה	הפלאי לחצרן משפחתה חצרוני לכרמי משפחתה כרמיא	
ד כז	יובני יהודה למשפחתם לשלה משפחתה שלני לפרץ משפ	
ד כח	דמחלהו נעה חגלה למלכה ותרצה אלה משפחת מנשה ופקד	
ד כט	המלכיאלי ושמבת אשר שרח אלה משפחת בני אשר לפקדי	
ד ל	שהואתמר'ס אחתם יולד לאהרן אתנדבו אתאביהואא	
ד ל	מתוך משפחתו כיאין לו בן תנהלנו אחזה בתוך אחיאב	
ד ל	לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדתיהו	
ד ל	בלו להבשמן כתיבתה יעיתהה'ן עלתתמי דהעשי הבהרס	
ד ל	העשר יום לחדש הזה חג שבועתי מימיו מצותי אכלבי וסר	
ד ל	רעזים אחר דלכפר עליכם מלבד עלתהתמידו מנחתו תעש	
ד ל	חתהו נסכי' הם בחמשה עשר יום לחדש שבועי מקרא קד	
ד ל	יעי פריס'ם שרה אילם שני ימים כבשיסבני שנה ארבעה עשר	
ד ל	השבעה תמימם מנחתם ונסכיהם לפרלאילו לכבשיסבמ	
ד ל	אסרה על נפשה יקמו ואמבי ושמעא ישהיניא אותהוה	
ד ל	אתכם אנשיסלצבא'היו עלמדין לתת נקמתיהוה במד	
ד ל	שהעלפקודיה החי לשריה אלפיסו שריה מאוהבאיסמצ	
ד ל	אתהו אלעזרה כהן וראשי אבותה עד הו חציאתה המלקו	
ד ל	הוה שניסו שבועיסו חמריסלש'ם אלף וחמש מאות ומכ	
ד ל	אתם כלכלי מעשהויהי כלזה בהתרו מה אשר רימוליה	
ד ל	מקדש ברנע לראות אתהארץ ויעלו עד נחלאשכו לו ירא	
ד ל	והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחהו יא	
		<div> <div> *יום משיחבא: מ 583- </div> <div> *בחמשה עשר יום לחדש שבועי: מ 1 </div> </div>

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, הלא הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכולתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת